

gens forsvages ved at undervise Kvinder. — Naar Kvinden underviser Drengene, bliver disse „kvindagtige“! — Det er vel værd at lægge Mærke til, at hvor man end sætter en Kvinde, menes hun at udøve en forringende Indflydelse: er hun Lærerinde, gør hun Eleverne kvindagtige, er hun Elev, gør hun Læreren feminin!

Opdragelsen kommer *ikke* af „kvindelig Indflydelse“, men af overdreven mandlig Paavirkning. Skal Kulturen stige, trænges der til menneskelige Egenskaber hos baade Mænd og Kvinder. Mod er en menneskelig Egenskab, uafhængig af Kønnene; det, man plejer at kalde Mod hos mandlige Dyr, er Kriger- og Kampinstinkt. To Hankatte kan slaas voldsomt, men vil lige saa rask som en Hunkat løbe for en Hund; Kattemor har alligevel Mod nok til at forsvare sine Unger.

Baade Mænd og Kvinder trænger til Evnen til at forstaa vore Samfundsforhold. Vi trænger til Opdragelse, der vil give faktiske Oplysninger om, hvad der er af størst Vigtighed, give os en Ledetråd for vor Moral og Handlemaade, baseret paa denne Kundskab; og vi trænger til en Opdragelse, der udvikler Børnenes Sjæleliv, deres Dømmekraft og Selvbeherskelse.

Selskabsliv og Moder.

Selskabsliv har sine bestemte strenge Regler — d. v. s., som Kvinderne maa rette sig efter. Selskabsliv bruges som Middel til at bringe unge Mennesker sammen og stifte Ægteskaber. Hvis Kvinderne ledede Selskabet, vilde vi ganske vist se det ordnet saaledes, at det ved Udelukkelse og Indbydelse kunde betrygge lykkelige Ægteskaber, beskytte Kvinder — og deres Børn — for de sørgelige Følger af en Mands og Fars uregelmæssige Liv.

Men saadan er det aldeles ikke. Selskabet giver Manden ubunden Frihed — alle Forrettigheder.

Dersom Selskabet er grundet af og for Kvinden — hvad Mændene siger — saa vil vel et Fejltrin, begaaet af en „uskyldig“ ung Pige, ikke skade hendes Stilning?

Jo, det gør. Hun er ikke længer uskyldig. Hun ved Besked nu.

Hun har tabt sin Markedspris og er lukket ude.

Et virkelig kvindeligt Selskabsliv vilde først og fremmest give Kvinden Frihed og Kundskab — for Kundskab er Magt; og det vilde i det mindste ligestille Kvinderne med Mændene paa dette deres saakaldte specielle Felt. Overfor Mænd vilde der da øves streng Kritik. Vi synes, vi hører Selskabet sige: „Nej, unge Mand, De duer ikke, De har drukket, det er ved at blive en Vane, De vil blive en daarlig Ægtemand.“ Eller endnu strengere: „Ud med Dem, min Herre, De har forspildt Retten til at gifte Dem; træk Dem tilbage i 7 Aar, og bring saa Lægeattest med.“

Det lyder latterligt i „Samfundet“s Øren. Det er latterligt, — for det er jo Mændenes Samfund.

Hvad Moderne angaar, nedlader vor Tids Kvinder sig til at bruge hæsligere og naragtigere Klæder end Mænd.

Hvorfor gør de det?

De er afhængige af Manden, og maa for deres egen og Børnenes Skyld vinde og holde fast paa ham, som er Kilden til alt, hvad de har. Derfor er de tvungne til den Galskab at øge deres naturlige Tiltrækningskraft ved 17 Kjøler og 77 Hatte. For at holde fast paa Mandens flagrende Sind, *Naturens fødte Variant*, overlægger de sig ikke alene med kunstige Yndigheder, men veksler stadig med dem!

Men i samme Forhold, som Kvinder bliver uafhængige, uddannede, fri og forstandige, des mindre underkaster de sig Moderne.

Lovgivning og Statsstyrelse.

Mænd er for nærværende mere almenmenneskelige end Kvinder. Paa de Troner, de selv har bemægtiget sig, har de, saa godt de har kunnet, baaret Regeringens Byrder. Og Lovgivningen og Statsstyrelsens Historie viser, at de langsomt, men uimodstaaeligt forandrer sig: Samfundsforholdene bliver bedre. Men det mandlige Monarkis Dage svinder, og det menneskelige Demokratis Tid kommer. I et Demokrati vil baade Lov og Regering forandre sig. Demokratisk Styre øves ikke ovenfra af en vilkaarlig Myndig-

hed, men er en Sammensætning af Folkene selv til gensidig Hjælp og Støtte — eller vil blive det, naar Demokratiet virkelig bliver gennemført. (?)!

Statsstyre og Mandlighed er efter vor Opfattelse uløseligt knyttet sammen; derfor er der saa megen Modstand mod Kvinders Stemmeret. Men hvad Manden ikke siger rent ud, men tænker i sit stille Sind, er, at Kvinderne ikke burde dele Byttet, som efter hans Mening er en væsentlig Del af Politiken. — Staten er en herreløs Ko, som de alle kan malke.

Stil overfor dette Kvindens opofrende Kærlighed og uendelige Tjenstvillighed, der følger med Moderskabet og den fredelige Forvaltning i Familiens Interesse, som er en Følge af hendes moderlige Sindelag. Man taler meget om Familien som Statens Grundpille. Er den det, hvorfor saa ikke ordne Staten efter samme Princip? Ved en saadan Systemforandring vil Staten hurtigt antage en anden Karakter, — den vil bl. a. mere og mere blive et forbedret Middel til gensidig Tjeneste.

Økonomi og Industri.

Fysisk Økonomi lærer os, hvorledes Legemet husholder med sine Kræfter. Under huslig Økonomi skulde væsentlig studeres, hvorledes man bedst kan bruge: Tid, Kræfter, Kærlighed, Omhu, Arbejde, Kundskaber og Penge.

Social Økonomi omfatter et større, men ikke væsentlig forskelligt Felt. En Familie bestaar af Personer, og Moderen er den naturlige Bestyrer. Samfundet bestaar af Personer — de samme Personer — bare flere. Alle de Folk, der er Medlemmer af Samfundet, er ogsaa Familiemedlemmer. Socialøkonomien har et stort, enkelt Problem at løse: Hvorledes kan Jorden med mindst muligt Arbejde skaffe flest mulig Mennesker de største Fordele?

Paa enkelte Steder bor Folk alt for tæt, paa andre Steder for spredt. De fleste arbejder strengt og for længe med hæderligt Arbejde, andre arbejder med uhæderligt og skadeligt Arbejde; saa er der baade mellem rige og fattige nogle faa degenererede Individer, som slet ikke arbejder — Samfundets Udskud og Bærme.